

nes Forsoning vilde han fremhæve Reparationsspørgsmaalets Ordning og London-Flaade Konferencen, som sikkert vilde vise sig at være af Betydning for at opnaa Resultater paa den almindelige Afrustningskonference. Hvis det lykkes nu at afslutte en Verdenskonvention om Begrænsning af Rustningerne, kan vi haabe paa senere at nedsætte dem gennem ny Traktater. Det svenske Folk nærer et stærkt Ønske om en international Overenskomst om Afrustningsspørgsmaalet.

Om de økonomiske Spørgsmaal sagde Baron Ramel, at trods et Forsøg, der var gjort paa at føre Udviklingen i den rigtige Retning, var Stillingen endog mere utilfredsstillende end for et Aar siden. I de sidste Maaneder er en Række Toldtariffer blevet forhøjet. Faren derved for Frihandelslandene er større end nogensinde, og disse kan muligvis blive nødt til at rejse Toldmure som et Modtræk.

Mange Lande har endnu ikke givet Bevis for deres Vilje til i Praksis at anvende den internationale økonomiske Konferencens Hovedtanker om, at Tidspunktet er kommet til at sætte en Stopper for Tariffernes Forhøjelse og gaa i den modsatte Retning. Det er disse Lande, der er ansvarlige ikke blot for de Hindringer, de høje Toldtariffer bereder den internationale Handel, men ogsaa for den Fare, at denne Tingenes Tilstand muligt kan influere paa Frihandelslandenes fremtidige Handelspolitik. De forskellige Lande maa handle i Overensstemmelse med de af Forbundet vedtagne Principper, der er anbefalet af deres egne økonomiske Ekspertes, og i de fleste Tilfælde ogsaa formelt godkendt af Regeringerne, eller under alle Omstændigheder ikke handle direkte i Modstrid med disse Principper.

Endelig omtalte han Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Mestbegunstigelsesklausulen og henstillede, at de allerede af Forbundet paabegyndte Undersøgelser fremskyndedes, saa at man kunde naa til en international Løsning af Problemet.

Den britiske Handelsminister *Graham*

beskæftigede sig mere udførligt med forskellige af de økonomiske Spørgsmaal.

Han omtalte først, hvorledes den økonomiske Situation havde udviklet sig siden den sidste Forsamling. Det altoverskyggende Spørgsmaal havde været det udprægede Fald i Varepriserne siden Oktober-November f. A. Indtil dette Tidspunkt havde der i Tiden efter Krigen været et fremadskridende Prisfald, en Tilpasning til normale Tilstande. Saa kom Aktiemarkedets Sammenbrud i de Forenede Stater, en vis Standsning i den amerikanske Velstand, et voldsomt Fald i Varepriserne, som ogsaa er naaet til en Del af Europa, og som forøgede Antallet af Arbejdsløse. Øjeblikkets store Spørgsmaal er, om Prisfaldet er standset, og derefter, hvad der kan gøres for at hindre, at Kriser af den Art gentager sig.

Graham opkastede derefter det Spørgsmaal, om Forbundets økonomiske Organisation kunde undersøge dette Problem og anbefale en Løsning. Mange holder paa, at Prisfaldet, som atter fører Arbejdsløsheden med sig, skyldes en uheldig Fordeling og Brug af Guldet. Paa Reparationskonferencen sidste Aar var der en Idé fremme om, at den internationale Bank ikke alene skulde beskæftige sig med Reparationsbetalingerne, men ogsaa overvaage Guldspørgsmaalet. Dette blev dog vist ikke fastslaaet som en af Bankens udtrykkelige Opgaver; man ønskede det overladt til uofficiel Forhandling mellem Centralbankerne. Folkeforbundets økonomiske Organisation vil forhaabentlig snart udsende sin uden Tvivl interessante Beretning om Guldspørgsmaalet.

Forhaabentlig vil Forbundets økonomiske Organisation ogsaa snarest muligt undersøge det paa forskellig Maade i flere Stater indsamlede Materiale angaaende Aarsagerne til de økonomiske Kriser.

Dernæst maa man finde Hjælpemidler mod disse tilbagevendende Kriser.

Det er klart, at Folkene, naar de møder økonomiske Vanskeligheder, forlanger Beskyttelse. Vi forstaaer, hvor svært det